

Haagse ooievaarsringen neemt een vlucht

Caroline Walta

Wat in 2012 begon als ambitieus plan om de jonge ooievaars in de Haagse regio te ringen, bereikte in 2015 een letterlijk hoogtepunt. Van de 12 bezette nesten waren er 7 bereikbaar en hebben we totaal 19 jongen geringd.

Op grote hoogte

Een deel van de Haagse ooievaars nestelt op de schoorstenen van flatgebouwen. Op flinke hoogte en niet zo eenvoudig te bereiken. Toch staat daar op een mooie dag in juni het ringteam: klimmer Peter Waenink, ringer Vincent van der Spek en ik, coördinator van het geheel. Deze keer is ook stadsvogeladviseur Martin van de Reep mee. De groeiende stapel takken naast de pijp veroorzaakt mogelijk storingen aan de verwarmingsinstallatie. Samen met de beheerder van het pand zoeken wij graag naar een goede oplossing voor bewoners en ooievaars

Voor paal

Na de daknesten, staat het paalnest in Voorburg op de planning. De wieg van drie forse jongen, waardoor onze klimmer er rekening mee moet houden dat hij op de ladder bijna 10 kilo extra weegt. Dit is een belangrijk gegeven bij het opzetten van de constructie rond de paal. Op deze plek kunnen we ringen op het veld naast een wandelpad, waardoor belangstellenden een kijkje kunnen nemen. We vertellen wat we aan het doen zijn en van gepaste afstand kan iedereen een mooie foto van de jongen maken. Op de volgende plek hebben we nog niet eerder geringd. De nestpaal blijkt hoog en ligt ook nog eens op een drassig eilandje. De eigenaar moeten we teleurstellen. Dit kan alleen met een hoogwerker die een flinke reikwijdte heeft. Die hebben wij niet en het huren is te kostbaar voor een vrijwilligersorganisatie als de Haagse Vogelbescherming.

Vergissing

Op de terugweg neemt het ooievaarsringteam de verkeerde afslag. Het blijkt een vergissing met verstrekkende gevolgen. We rijden langs de brandweerkazerne en mijn oog valt op een grote hoogwerker in actie op het plein. Met enigszins bonzend hart stap ik op de aanwezige brandweermannen af. Ik vertel kort wat ik doe en over het ringproject. In de veronderstelling dat ze me binnen 5 minuten het terrein af

bonjour, omdat ik stoor en niet in brand sta. Binnen 2 minuten zitten we in de grote huiskamer aan de siroop. De brandweermannen die ons omringen, willen alles weten over de ooievaars en het ringen. De planning wordt erbij gepakt en al gauw is helder dat het oefenen met het materieel ook kan op een andere locatie, sterker nog: graag. Het moet echter wel... nu.

In vuur en vlam

In de auto bel ik de nesteigenaar en ondanks de aankondiging, kijkt hij behoorlijk verbaasd als wij daadwerkelijk met een brandweerauto komen aanrijden. Er wordt beoordeeld of de wagen veilig het terrein op kan en ik richt me op de reactie van het ouderpaar en de jongen. Alle seinen staan op groen. De benodigde spullen leg ik klaar en dan komt voor mij het mooiste... dat het mij wordt gegund dat ik naar boven mag. Nu heb ik wel eens eerder jongen van het nest gehaald, maar met een hoogwerker, brandweermannen en in mijn eigen regio, dat is een droom die uitkomt. Boven bij het nest gaat het zoals gebruikelijk: de oudervogel die wegvliegt en de jongen die zich drukken en voor dood houden (akinese, de natuurlijke verdedigingshouding van ooievaarskuikens). Het meten, wegen en ringen van de twee jongen gaat voorspoedig. De stoere brandweermannen smelten bij het zien van de kuikens en ik moet glimlachen als één van de jongens vraagt: "ze bijten toch niet?"

Was ze naar?

Ter sprake komt dat een aantal brandweermannen vanmorgen in Wassenaar is geweest, waar ze ook een ooievaarsnest hebben gezien. Mijn reactie is: "die op het kasteel, écht te ver om bij te komen." Onder het motto: "dat had je nou niet moeten zeggen", hang ik even later boven de (bijna 20 meter hoge...) gevel. Het nest is rond een sierpaal gevlochten en flink in diameter. Het is voor mij onbeschrijfelijk gaaf om het na al die jaren op de grond van dichtbij te kunnen bekijken. Intussen staat beneden een groep buurtbewoners, ongetwijfeld aangetrokken door de brandweerauto en de bijna totaal uitgeschoven arm van de hoogwerker. Beneden krijg ik een warm welkom en met dit hoogtepunt komt er een einde aan een intensieve, maar verrassend prachtige dag met een brandweerrood randje.

Dank jullie wel!

Het ringproject is zeer waardevol voor het onderzoek naar de ooievaarspopulatie en de bescherming van hun leefgebied. Met het delen van mijn vogelpassie hoop ik hieraan een bijdrage te kunnen leveren. Heel veel dank aan iedereen die zo enthousiast medewerking heeft verleend, waaronder alle nesteigenaren, het Vogeltrekstation (www.vogeltrekstation.nl), de Stichting Ooievaars Research & Knowhow (www.ooievaars.eu) en de Haagse Vogelbescherming (www.haagsevogels.nl).

Caroline Walta

